

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De ordine dicendorum de Disciplina. Et de diuersis acceptationibus huius
nominis Disciplina. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](#)

verò opera corum nolite facere. 1. Petri 2. Serui Subditii estōt
in omni timore dominis, non tantum bonis & modestis, sed etiam discolis. Præterea si tantum bonis eset obediendum, iuridictio ecclesiæ nihil haberet certitudinis: ne scitur enim quis sit bonus vel malus. Eccl. 9. Sunt iusti atque sapientes, & opera eorum in manu Dei, & tamen nescit homo virū amore an odio dignus sit: sed omnia in futurum seruantur incerta. Item iurisdictio ecclesiæ nihil haberet stabilitatis. Ille enim qui est bonus in momento, potest fieri males, & iam non ei est obediendum. Præterea sicut pictor fœdus depingit statuam pulchram, nec vatum pictoris statuā detur pat, sic & prælatus malus potest facere præceptum bonum: nec est periculum his qui subiecti sunt, obediant prælato male in eis in quibus obediēt prælato bono. Ex quo prælatus malus habet potestatem. Omnis enim potestat à Deo est: & qui potestati resistit, ordinationi Dei resistit. ad Roma. 13. Si vero prælatus malus præcipiat malum: tunc plane non est obediendum ei. August. super illud ad Roma. 13. Qui resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt. Si ille iubeat quod non debes facere, hic sanè contemne potestatē timendo potestatum maiorem. Ipsos humanarum rerum gradus aduerte. Si quid inficerit curator, nunquid tibi faciendum est, si contra proconsulem iubeat? Rursus si quid procōsuli iubeat, & aliud Imperator, nunquid dubitatur contempto illo illi esse fertendum? Ego aliud Imperator & aliud Deus iubeat, contempto illo obeyerandum est Deo.

De Disciplina. P A R S X I. Quæ habet septem Capitula.

De ordine dicendorum de Disciplina. Et de diuersis acceptiōibus huius nominis Disciplina. C A P. I.

Dicto de Obedientia qua redditur q̄ debetur superiori, descendū est de Disciplina, qua redditur q̄ debetur inferiori de qua hoc modo dicetur. Primo ponētur diuersē acceptiōes huius nominis Disciplina. Secundo, tāgetur de his quæ possunt incitare ad faciendū correptionē. Tertio, de his quæ possunt impeditre. Quartō de modo corripiēdi, vel corrigendi. Quinto, de his quæ incitare possunt ad libēter recipiendū correptionē. Sexto, de diuersis partibus disciplinæ. Septimo, de erroribus circa disciplinam. Circa primū notandū, quòd disciplina quandoq; dicitur desideriū corrigendi inferiores, & sic videlicet pars iustitiae. Quādoque autē dicitur disciplina id q̄ adbetur ad correptionē aliquorū. Sic sumitur ad Heb. 12. Fili mihi negligere disciplinā. In codē: In disciplina perseuerate. Item

Si extra disciplinam estis &c. Quandoque autem disciplina dicitur affectus disciplinæ sumpta secundo modo. Et sic videtur eam describere Cyprianus, dicens: Disciplina est morum ordinaria correptio, & maiorum præcedentium patrum regularum observatio. Item magister Hugo de sancto Victore: Disciplina, inquit, est conuersatio bona & honesta, cui patrum est non malum facere, sed studet in his quæ bene agit per cuncta irreprehensibilis apparere. Ber. in epistolis: Disciplina ceruicem submittit, ponit supercilia, componit vultum, ligat oculos, cachinnos cohober, moderatur linguā, gulam frenat: ira sedat, format intellsum. Item magister Hugo de Sancto Victore. Disciplina est mētorū omniū motus ordinatus & dispositio decens in omni habitu & actione. Disciplina sumpta primo modo poterit videjū sicut id ē esse quod zelus. Ad zelū primo videtur pertinere dolor de Dei contumelia, qui est quasi quædam scissura cordis, quam interdum indicat vestīum fissura. Secundo tabescentia, quæ est quum dolor vehementior aut diuturnior fuerit. David: Super inimicos tuos tabescbam. Tertio ira per zelum, quæ est exasperitus vel incendi Dei offendam: quæ ira si inueterata fuerit, emittitur odium. De quo in Psal. Nōnne qui oderunt te Domine oderam? Idē: Perfecto odio oderam illos. Perfectum odium ex quo inimicos Dei usque ad dilectionem vel perfectionem persequimur, nō habentes pacem cū eis quandiu sunt Dei inimici. Vel perfectum odium dicitur odium virorū perfectorum, quo peccata hominum, nō homines odio habentur. Ambr. Qui habent zelum, omnes inimicos suos putant qui sunt hostes Dei, quamvis patrem, sororem, de omnibus dicunt inimici facti sunt mihi. Idem: Nemo grauior hostis omnium, quam qui omnium ludit authorem. Aug. Vnumquemque Christianū zelus domus Dei comedit. Non enim magis est domus tua quam illa ubi habes salutē æternam. Si ergo in domo tua ne quid peruersum sit satagis, in domo Dei ubi salus est proposita & requies sine fine, non debes pati, quantū in te est, si quid peruersum forte vitabis. Et notandum quod non videtur omnino idem esse zelus & ira per zelum. Bonus zelus est, ut ait glo. Aug. super illud Ioan. Zelus domus tua. Feruor animi quo mens abiecta timore humana pro defensione veritatis attenditur, eo comeditur, quo qualibet prava quæ viderit, corrigeret satagit, si nequit, tolerat & gemit. Ira vero per zelum est ira iusta. De qua gl. super illud Matth. 5. Omnis qui irascitur &c. Iusta ira est mater disciplinæ. Et super illud Job 5. Virum stultum inteficit iracundia, dicit Greg.

Greg. Est ira per zelum, quæ irasci sicut nostris, proximoris toribus debemus. De hac ira etiam dicit gl. super illud Eccl. Melior est ira risu. Hæc est ira quæ vitiis irascimur. Item nondum, quod super illud Ezech. 4. Sume tibi sartaginem ferens dicit gl. Greg. Nullum maius sacrificium Deo est, quam res animarum. Zelus Dei gloriam in hoc mundo defendit: zelus carbo est quem de Seraphin accepit de altari cælesti. & tempore labia Esaïæ. Esa. 6. Nam non sunt digna prædicare verbi Dei, bia illa quæ hic carbo non tetigerit. In Psal. Mors in labiis nostris, ubi litera communis habet, Gladius in labiis eorum. Labiis quorūdam verbum Dei quod deberet esse spiritus & vita mors est. Propter enim defectum zeli, verbum Dei ita frigescit annuntiant aliqui, quod auditores eorum inde potius frigescunt quam accendantur. Propter ignem istum dictum est de Elias Eccl. 48. Surrexit Elias propheta quasi ignis. Zach. 2. Ponamus Iuda sicut caminum ignis in lignis.

De his quæ possunt incitare ad faciendam correptionem.

C A P V T I I.

AD correptionem faciendam, notandum, quod ad hoc prout incitare potest frequens admonitio sacrae scripturae. Nam 18. Si peccauerit in te frater tuus, corripi eum inter te & ipsum soli. ad Gal. 6. Si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto vos qui spirituales estis, instruite huiusmodi. 1. ad Thes. 4. Regamus vos fratres, corripire inquietos. Prou. 24. Noli subtrahere à puerō disciplinam. Eccl. 7. Filii tibi sunt? erudi illos, & cum illos à pueritia illorum eiusdem 30. Tunde latera eius dum in fangs est, ne forte induret & non credat tibi. In codem: Doce illum tuum, & operare in illo, ne in turpitudine illius offendas ad Ephes. 6. Educate filios vestros in disciplina & correptione domini. Secundo exempla, & maximè exemplum Christi. De cuius zelo habes Matth. 21. & Ioan. 2. Et in Psalm. Zelus domini tuae comedit me. Esa. 59. Opertus est dominus pallio zeli. In Canr. 2. En ipse stat post patrem: ad modum scilicet zelarum auscultatatis. Exemplum zeli habes Exo. 32. in Moysen & Levitis via dictam sumentibus de idololatria Iudaici populi. Item Numeri 25. in Phinees, qui interfecit virum Israëlitam coëuntem eum Madianitide: de quo dominus ait ad Moysen, Phinees filius Eleazari auerterit iram à filiis Israël, quia zelo meo cõmoratus est contra eos. Item 3. Reg. 10. in Iehu qui interfecit prophetas Bal. Item 1. Machab. 2. in Matathia qui trucidavit Iudeum sacrificium idolis. ¶ Tertio virilitas ex correptione proueniens, vix

correptionem
quæ pectora
nis in mu
manifesta
mora sunt
Iesus 28. C
cum, mag
Virga atq
cipiente co
Qui dilig
tua. Item
Ang ad Vi
qui verber
cum lenitatem
multitudo sec
injustitiae
In chargicu
potest ampli
te nauire
malū prou
facta scrip
Heli omnime
te indignat
Adonias e
cum pater
non fecit
qui auem
neat volu
ratis est
queruntur
tormentu
patrum e
Cto
fiat.
v. Cum t
duta verb
non à vol
apud eos
militias, re
in sapienti
e 600